

BAUDELAIRE HALÁLA.

Még élt. A nyelv tökéletes művésze
Már dadogott csupán és hebegett,
Ki igéit örök márványba véste,
Nem lelte a szót, az értelmeset.

A színek és fények törött szemében
Fakón ködlöttek és az illatok
Elvesztek, mint Ádám mögött az éden.
Még élt és búsabb volt, mint egy halott.

Derengött néha elcsittult agyában
Egy rim, egy csók, egy elmúlt kikelet.
Még vonaglottak a nyütt idegek.

És, este jöttén olykor a magányban
Bámulta a felhőket messze, fenn,
Hogy tűnnek el a kihunyó egen.

1929 október 14-én.
(Budapest.)

JUHÁSZ GYULA.